

lem af Tinget her, hvor vi diskuterede disse Forhold. Det var denne Henvendelse, der gav Regeringen Anledning til at tage sig af Sagen og føre den videre, foretage Undersøgelser, henvende sig til det kgl. Landhusholdningsselskab og lade det foretage Undersøgelser om det Forhold, der var bragt paa Bane, og det gav Anledning til, at Regeringen udarbejdede et Lovforslag. Det var den direkte ydre Aarsag til Lovforslagets Fremkomst. Man har derfor ikke den mindste Ret til at pege paa en historisk Forbindelse mellem Arbejdsløshedskasserne og Anvisningen her og endda bebrejde Fædrene til Arbejdsløshedskasserne, at de har glemt at tage Anvisningen med. Hvis det ikke var saa nedsættende, vilde jeg anvende Lignelsen om Ægget og Hønen, men jeg er bange for, at det vil støde den ærede Ordfører, saa jeg skal lade det ligge. Men i øvrigt tror jeg, det er lettere bagefter at sige, hvad man har forsømt, end at paapege det i det Øjeblik, da Tingen skal gøres, navnlig naar der som her ikke var Gnist af Mulighed for at lave Lovgivning om Arbejdsanvisning i det Øjeblik, da vi havde Lovforslaget om Arbejdsløshedskasserne for.

Det er et praktisk Spørgsmaal, der her er Tale om, og derfor kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) ikke kan begribe min Stilling. Det ærede Medlem siger, at naar Socialdemokraterne vil gøre Produktionen til en Samfundsproduktion, er det forunderligt, at de ikke her vil gaa med til en offentlig Anvisning. Det er slet ikke saa mærkeligt. Det ærede Medlem har ogsaa stor Bekymring for, at vore Principper skulde lide Skade, han kan være ganske rolig i saa Henseende, de lider ingen Skade, tværtimod, saavel ved dette Lovforslag som ved alle Forslag, der gaar i den rigtige Retning, arbejdes der for Samfundets Overtagelse af Produktionen. Det ærede Medlem har Ret i, at naar Samfundet skal overtage Produktionen, maa man have Raadighed over Arbejdskraften, kunne fordele den. Det er selvfølgelig nødvendigt, men her som i alle Forhold skal der en Udvikling til. Det maa det ærede Medlem en Gang for alle gøre sig klart, naar han vil tænke paa og tale om socialdemokratisk Fremgangsmaade. Det ærede Medlem springer Udviklingen over og vil springe lige fra Begyndelsen til den fuldkomne Tilstand. Det gaar ikke, Udviklingen gaar fra Arbejdsløshedsforsikring til Arbejdsanvisning, gradvis, indtil Arbejderne efterhaanden bedre og bedre forstaa, at det kan være rigtigt

og godt at gaa til kommunal Arbejdsanvisning. Det er Udviklingen, det er for mig den Linie, hvorefter Udviklingen forlænger sig, saadan tror jeg, det vil komme. Derfor siger jeg: Lovforslaget er et Skridt i den rigtige Retning. Den ærede Ordfører er saavel her som i Betænkningen enig med mig i, at det, det kommer an paa, er at have Folk, der har Forstand paa Anvisningen, siddende paa Anvisningskontorerne. Ja netop, men hvor har man bedre Forstand paa Anvisningen end paa de specielle Lagre, hvor Fagene har deres Arbejdsløshedskasser og Arbejdsanvisning? Jeg ved ingen bedre Steder, og naar Industrien mere og mere udvisker Fagforskellighederne, saa at den enkelte Arbejder mindre og mindre behøver at være en individuel Kraft, kommer vi mere og mere over mod det Maal, det ærede Medlem fra Slagelse satte sig, og jeg kan vel forstaa, at det ærede Medlem hælder til den Opfattelse, for den Arbejds-kraft, han har med at gøre i sin Virksomhed, er for en stor Del den mindre uddannede Arbejdskraft, det, man netop i Jernindustrien med et smagfuldt Ord kalder den raa Arbejdskraft. Men jeg kan ikke følge det ærede Medlem i den vilde Flugt, han vil tage ud over den normale Udvikling, som er nødvendig i alle Forhold.

Jeg kunde i og for sig nøjes med disse Bemærkninger med Hensyn til den Divergens, der i Betænkningen er mellem Ordføreren, eller skal vi sige det lille Flertal, og det øvrige Udvalg, men det ærede Medlem fra Slagelse har gjort nogle Bemærkninger, som jeg dog ogsaa vil knytte et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem vil, som jeg har berørt, slette Kassernes Anvisning lige med eet, og jeg tillod mig ved Slutningen af Behandlingen af Arbejdsløshedskasselovforslaget at stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvorledes han vilde have, at arbejdsløse i et Distrikt, hvor der ingen Arbejdsanvisning var, skulde faa det af ham omtalte mærkelige Dokument, der skulde bevise, at der intet Arbejde var til dem. Det ærede Medlem har i Dag givet en Forklaring. Ja, jeg maa sige, at den er ligesom Ændringsforslaget umulig, synes jeg i kort Begreb umulig, praktisk uigen-nemførlig. Det ærede Medlem sagde for det første, at for Københavns Vedkommende var det ikke noget Arbejde, og pegede saa paa en lille Seddel, han havde i sin Haand, fra Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor, hvor der i forskellige Rubrikker var stillet nogle Spørgsmaal, der skulde besvares af Arbejdere og Arbejdsgivere, og saa var den Sag færdig; det var